

vare disse, førend man paalægger dem en Bøde. Dertil sigter det af os under Nr. 10 stillede Forslag ogsaa. — Vi have endelig foreslaaet en ny §. 6, og paa denne lægger jeg for min Part megen Vægt. Det være sig en Fordom eller ikke, saa er det dog ganske sikkert, at den Mening er udbredt, at Vaccinen forplanter forskjellige Sygdomme fra det ene Barn til det andet. Mig forekommer dette ganske rimeligt; men nogen bestemt Mening derom tør jeg ikke have. Denne Mening er imidlertid, som sagt, tilstede, og vil man altsaa tvinge Forældrene til at lade deres Børn vaccinere, finder jeg ogsaa, at man skal give dem en saa stor Betryggelse som muligt for, at andre Sygdomme ikke blive overførte paa Børnene. Et have derfor tilladt os at bringe i Forslag, hvad der findes opført under Nr. 11, som gaaer ud paa, at det paalægges Sultitsministeren at træffe Foranstaltninger, der, saavidt muligt, kunne tilvejebringe Sikkerhed for, at der ikke ved Vaccinationen forplantes Sygdomme fra det ene Barn til det andet. Dette er væsentligt, hvad jeg i Diebliffet finder Anledning til at bemærke. Det, der er fremsat om Meulterne, forstaaer sig jo af sig selv.

Chr. Niemsted: Idet jeg i alt Væsentligt staaer paa det samme Standpunkt i denne Sag som Udvalgets ærede Ordfører og det Mindretal, som følger ham, og idet jeg ingenlunde deler den Anskuelse, som den ærede foregaaende Taler leilighedsviis fremsatte, nemlig, at Staten neppe engang skulde have nogen Ret, til at blande sig i dette Forhold, men tværtimod anseer det ikke alene for en Ret, men for en uafviselig Pligt for Staten at træffe Bestemmelse om dette Forhold, haade ifølge dens Pligt til at vaage over, at Forældre ikke tilfidsætte de Forpligtelser, som de have med Hensyn til deres Børns Sundhed, og ifølge dens Pligt til at vaage over den almindelige Sundhedspleie — idet jeg, som sagt, staaer paa dette Standpunkt, ere de Forslag, jeg har tilladt mig at stille, væsentlig at betragte som rene Redactionsændringer. Det første af mig stillede Ændringsforslag gaaer ud paa at ombytte Ordene: „Forordningen 3die April 1810 § 10“ med: „den

bestaaende Lovgivning“. Da nemlig den Bestemmelse, hvortil her sigtes, ikke alene findes i 3rd. af 3die April 1810 § 10, men er gjentagen i en senere Lov, nemlig 3rd. af 30te April 1824 § 10, forekommer det mig at være lidt underligt kun at nævne den ældre Lov, hvori Bestemmelsen findes, og jeg har derfor meent, at man burde foretrække det mere almindelige Udtryk „den bestaaende Lovgivning“. — Det andet Ændringsforslag gaaer ud paa at forandre Udtrykket „Forældre“ i den foreslaaede nye § 2 til „Faderen“. Det har naturligviis ikke været Meningen, at begge Forældre i Overtrædelseskæfvelse skulle anses med Straf, men kun den, som har Ansvar, nemlig Faderen, og om man end i forskjellige andre Love seer Exempel paa en lignende Ucorrecetheit, har jeg dog anseet det for rigtigst her at forandre det. — Det tredje Ændringsforslag er rettet mod den særegne Maade, hvorpaa Udvalget har villet, at Boderne for Overtrædelse af Vaccinationslovgivningen skulle fastsættes, idet det ærede Udvalg nemlig har meent, at der i den Art Sager burde indføres en lignende Fremgangsmaade, som tidligere fandt Sted her i Kjøbenhavn ved Politidirecturens Protocol, saaledes at Bøden, uden Rettergang, skulde fastsættes af Amtmanden eller i Kjøbenhavn af Politidirecturen, idet det saa overlodes til Vedkommende bagefter, hvis han meente, at Bøden var for høj, eller at den slet ikke burde have været paalagt ham, at recurrere til Domstolene. Jeg har ikke kunnet finde nogen Grund til i dette Forhold at afvige fra Lovgivningens almindelige Bestemmelser og indføre en saadan særegen Afgjørelsesmaade, men derimod anseer jeg det for langt naturligere ganske simpelt at lade Sagen behandle som en offentlig Politisag og lade Bøden fastsætte derunder. Herved er det naturligviis slet ikke udelukket, at der i denne Art Sager, ligesom i alle andre offentlige Politisager, af Vedkommende kan træffes en mindelig Afgjørelse, hvorved han underkaster sig den Bøde, som fastsættes af Amtmanden. — Det fjerde Forslag gaaer ud paa at flytte Bestemmelsen i den foreslaaede nye § 3 om Dvangsmidlerne mod dem, der ikke have ladet Vaccinationen foretage paa